

A másik magyar kínja, nyomorúsága a mi nyomorúságunk is

Írta: gondola

2009. április 07. kedd - Módosítás: 2009. április 07. kedd

„ „Elvesznek a nyugdíjasoktól, és mi azt mondjuk, minket nem érint, mi még fiatalok vagyunk, és különben is a nyugdíjasok nagy része hagyta megvenni magát 19-ezer forintért, sokan a szoc-lib kormányra szavaztak!” - részlet Bíró Ildikó Hősök terén elmondott beszédéből.

"Mondjátok, milyen ország ez, ahol nincs olyan csoport, réteg vagy szakma, amit ne nyomorítottak volna meg? Milyen ország az, ahol mindezt meg lehetett tenni?

Az egy együttérzés nélküli ország.

Miért?

Mert amikor elvették a "gyest", a "gyedet", mi hallgattunk, mondván: nekünk már nagyok a gyerekeink.

Elvették a támogatást a magyar gazdáktól, és mi azt mondtuk: mi városiak vagyunk, ez minket nem érint.

Mesterségesen gyűlöltették velünk az orvosokat, hogy addig se a kormányra figyeljünk, és mi azt mondtuk, igen az orvosok úgyis túl sokat keresnek. Ez nem a mi bajunk.

Elvették a támogatást az egyházi iskoláktól, és mi azt mondtuk: a mi gyerekünktől világi iskolába jár.

Megnyomorítják a fiatalokat, oda se neki, mi már középkorúak vagyunk, küzdjenek meg ők is.

Elvesznek a nyugdíjasoktól, és mi azt mondjuk, minket nem érint, mi még fiatalok vagyunk, és különben is a nyugdíjasok nagy része hagyta megvenni magát 19-ezer forintért, sokan a szoc-lib kormányra szavaztak!

És rántunk egyet a vállunkon.

Nem, barátaim. Meg kell tanulnunk, hogy a másik magyar kínja, nyomorúsága a mi nyomorúságunk is. Ha valakit kifosztanak, nekünk kell jajgatni helyette. Soha senki baján nem ránthatjuk meg a vállunkat.

Mert szépen lassan így játszanak ki minket egymás ellen.

És látod, ahol egyet bántanak, utána sorra kerülsz te is.

A nemzet teste, az ország fájdalma, minden egyes magyar fájdalma, az a te fájdalmaid is."